

[Kølnæs]

Vi har i SF udarbejdet en energiplan, som netop satser på vedvarende energi og energibesparelser, og som sigter mod, at brændselsforbruget i år 2000 kun skal være 60 pct. af det, vi havde i 1979, det år, hvor vi havde størst energiforbrug i Danmark. Det behøver ikke at nedsætte levestandard eller livskvalitet, men man kan satse på besparelserne, på bedre udnyttelse og på vedvarende energi, og gør man det, mener vi altså, vi kan komme frem til faktisk kun at bruge det halve af det brændsel i år 2000, som man satser på med regeringens energiplan.

En sådan nedsættelse af brændselsforbruget er jo ikke i uoverensstemmelse med de rapporter, der ligger fra varmeplanudvalgets tredje delbetænkning, og det er heller ikke i uoverensstemmelse med de forskningsresultater, man har opnået rundt omkring på læreanstalter og universiteter.

Der er andre grunde end økonomien til at nedsætte brændselsforbruget, og det er miljøet. Det brændselsforbrug, der er lagt op til, giver jo en ganske alvorlig belastning af miljøet. 29 mill. t flyveaske forventer man der bliver produceret i de kommende 20 år plus 18 mill. t slagge og en hel del svovldioxyd og kvælstofoxyd. Hvad vil man gøre ved det? Ja, man vil genanvende en del af flyveasken, og man ved, at man kan genanvende halvdelen af den, hvis alle de projekter, man har i gang, lykkes; men den sidste halvdel aner man ikke hvor man skal gøre af. Kvælstofoxyd og svovldioxyd gør regnen sur, og det går ud over vore bygninger, biler og sågar også over mennesker og natur. Vi ved, at der sker meget store skader, som det koster gevaldigt meget at genoprette senere. Vi ved ikke, hvor store de skader er, men de erfaringer, vi netop drager i disse år med BT Kemi og Cheminova, viser os jo, at det er store summer, det kan komme til at dreje sig om, og de viser også, at en del af de skader, vi kan forårsage gennem for stort brændselsforbrug, kan være uoprettelige.

Det er derfor værd at tænke på det, som miljøministeren siger i sit bilag til EP 81 om miljø og energi. Heraf kan man læse, at brug af naturgas i Danmark er en af de virkelig store gevinster for miljøet. Det er faktisk sådan, at jo mere af naturgassen, man bruger til kombineret varme- og elproduktion, jo større miljøgevinster får man. Derfor må det være en af de ting, vi må gøre her i de kom-

mende år: bruge naturgassen fornuftigt i Danmark og prøve at nedbringe vores kulforbrug i stedet for fortsat at lade det stige. Derfor mener vi heller ikke, at der er brug for nye kulhavne, som der er lagt op til; vi mener, de eksisterende kulhavne udmærket kan klare det behov, vi får i de kommende år.

Derimod er der brug for at satse på den vedvarende energi – det siger miljøministeren også i sit bilag – og ikke mindst på de elproducerende vedvarende energianlæg.

Men da kan man så prøve at se på, hvad energiministeren foreslår om f.eks. vindmøller i sit handlingsprogram. Deri halveres antallet af vindmøller i forhold til det, som stod i regeringens varmeplanudvalgs tredje delbetænkning, hvorimod der sattes fuldt ud på varmepumper, og netop varmepumperne forurener specielt meget, så længe elproduktionen er baseret på kul og på svovlholdig olie. Det er da også noget, som miljøministeren gør opmærksom på.

Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen ikke satser mere på vedvarende energi. Bilaget om vedvarende energi viser jo, at den har en god virkning på betalingsbalancen, og vi ved også, der er virkninger på arbejdspladser og på miljøforbedringer af de vedvarende energianlæg, ligesom der er eksportmuligheder.

Ved at satse på tilskud til vedvarende energi og påbud om isolering og gratis energikonsulenter kunne vi virkelig udnytte den energi, vi bruger, langt bedre og få flere i arbejde. Det ville være bedre end mange af de bureaukratiske ordninger, der lægges op til nu.

Den konklusion, man må drage af det handlingsprogram, der er lagt op til, er nok, at regeringen ikke virkelig vil satse på vedvarende energi, men i stedet for satser på stigende brændselsforbrug i de kommende år og på at bruge atomkraft sidst i 1990'erne; vi skal jo i gang med byggeri af atomkraftværker sidst i 1980'erne.

Der er mange fornuftige ting, synes vi fra SFs side, i det handlingsprogram, som regeringen lægger op til, men når vi ser på de grundlæggende holdninger og forventninger, er der også meget store forskelle, og de smukke ord, der står i handlingprogrammet, synes vi ikke kan dække over det, som tallene virkelig viser. Tallene viser faktisk, at de smukke ord mest er talemåder.